

Puukauppatilaston kehittämisen esiselvitys

Esiselvityksen tavoitteet

Luonnonvarakeskus (Luke) ja sitä ennen Metsäntutkimuslaitos on tilastoinut yksityismetsien teollisuuspuun kauppaa vuodesta 1985 alkaen. Tilaston puukauppatiedot tulevat nykyisin suurimmilta puun ostajilta ja metsänhoitoyhdistyksiltä. Tilasto sisältää puun hinta- ja määrätietoja. Tiedot julkaistaan puutavaralajeittain, hinta-alueittain (vuositilastot myös maakunnittain), kauppamuodoittain (pysty- ja hankintakaupat) ja pystykaupat myös hakkuutavoittain. Nykyisen tilaston puutavaralajit ovat tukki- ja kuitupuu jaoteltuna kolmeen pääpuulajiin. Pikkutukit jaotellaan mäntyyn ja kuuseen. Lisäksi julkaistaan erikoispuusta pelkät määrät ilman hintatietoja.

Puun hintatilasto on aluejaon muutoksia ja aineiston keruun laajennuksia lukuun ottamatta säilynyt pitkään varsin samansisältöisenä. Muuttuneet puukaupakäytännöt, puukaupan lisien kirjautuminen tilastoon ja ostettavien puutavaralajien vähittäinen muutos saivat aikaan nostivat esiin aikeen selvittää puukaupan tilastoinnin muutostarpeita.

Puukaupan tilastoinnin kehittämistä varten Luonnonvarakeskukseen perustettiin **Puukauppatilaston kehittämisen esiselvitys** -projekti. Projektia rahoittivat Maa- ja metsätalousministeriö ja Luonnonvarakeskus. Projektin tavoitteena oli selvittää:

- 1) Puukaupan yhteydessä maksettujen sellaisten lisien ja ehdollisten erien suuruus ja yleisyys, jotka eivät kirjaudu mukaan puun hintoihin
- 2) Myöhemmin kuin kaupantekohetkellä realisoituvista puukaupan ehdollisista eristä ja lisistä saatavissa olevat tiedot
- 3) Puun ostajien halukkuus ja valmiudet tuottaa lisätietoa järjestelmistään
- 4) Muiden kuin tavaralajimenetelmään perustuvien puun hinnoittelumenetelmien yleisyys ja tilastointimahdollisuudet
- 5) Selvittää mahdollisuudet jakaa Kainuu-Pohjanmaan puukaupan hinta-alue kahteen erikseen tilastoitavaan osaan.

Esiselvityksen työvaiheet

Puukauppatilastoinnin kehittämisen tavoitteena oli selvittää puuta ostavien yritysten puukaupan nykykäytäntöjä ja kehittää puukauppatilastoa. Projektiin sisältyivät seuraavat työvaiheet:

- 1) Luken metsätilastojen asiakasryhmän perustaminen
Metsätilastojen asiakasryhmä perustettiin, ja se kokoontui kolme kertaa vuoden 2019 aikana. Asiakasryhmän työ painottui puukauppatilastoinnin kehittämiseen.
- 2) Puukauppatilaston kehittäminen Suomen virallisen tilaston (SVT) järjestelmässä
Luonnonvarakeskuksen tilastoyksikön tekemä puukauppatilasto läpivalaistiin. Läpivalaisussa Tilastokeskuksen hintatilastoasiantuntijat vertaisarvioivat teollisuuspuun kauppaa -tilaston ja sen laatimisen.
- 3) Kyselylomakkeen laatiminen
Puukaupan tilastoinnin kehittämiskysely ja kyselylomake käytiin perusteellisesti lävitse metsätilastojen asiakasryhmän kokouksissa. Lomake esiteltiin myös Maa- ja metsätalousministeriön puumarkkinatyöryhmän jäsenille palautteen keräämistä varten. Luonnonvarakeskuksen tilastoyksikkö laati kyselylomakkeen tutkimussuunnitelmassa esitettyjen tavoitteiden ja kommentoinnista saadun palautteen perusteella.
- 4) Kyselyn suorittaminen
Puukaupan tilastoinnin kehittämiskysely piti alun perin suunnitelman mukaan lähettää noin 30 puukauppatilastoon tietoa toimittavalle yritykselle/metsänhoitoyhdistykselle. Kun kyselyä lähdettiin toteuttamaan, välineeksi valikoitui Webropol. Tässä vaiheessa todettiin, että kysely kannattaa kuitenkin lähettää koko puukauppatilaston tiedonkeruun kohdejoukolle. Kysely lähti 98 puukauppatilaston tiedontoimittajalle.
- 5) Kyselyn tulokset
Kyselyn tulokset raportoitiin kyselylomakkeen pääkohtien mukaisessa järjestyksessä. Tulosten raportoinnissa kiinnitettiin huomiota siihen, että yhdenkään vastaajan tiedot eivät ole tunnistettavissa raportista.

Yllä mainittujen työvaiheiden lisäksi selvitettiin Kainuu-Pohjanmaan hinta-alueen jakomahdollisuudet kahteen erilliseen osaan. Tätä varten tehtiin koelaskentoja. Niiden tavoitteena oli selvittää, pystyykö hinta-alueen jakamaan kahtia puukauppatilastoon tietoa toimittavien yritysten tietosuojan vaarantumatta. Samalla selvitettiin, onnistuuko jako käytettävissä olevalla datalla, sillä uusi aluejako ei kulkenut maakuntarajojen mukaan. Selvitysten jälkeen päädyttiin siihen, että jako voidaan toteuttaa. Vuoden 2020 alusta lähtien tilastoa alettiin julkaista siten, että Kainuu-Pohjanmaan hinta-alue jaettiin Kainuu-Koillismaan ja Pohjois-Pohjanmaan hinta-alueiksi. Koillismaa luokitellaan maakuntajaossa Pohjois-Pohjanmaan, mutta uudessa hinta-aluejaossa se siirrettiin osaksi Kainuuta.

Puukaupan tilastoinnin kehittämiskyselyn tulokset

Puukaupan tilastoinnin kehittämiseen liittyvä kysely on osa *Puukauppatilaston kehittämisen esiselvitys* -projektia. Kysely lähetettiin 98 puukauppaa tekeväälle yritykselle, ja 41 yritystä vastasi siihen. Vastausprosentiksi muodostui 41%. Kysely lähetettiin sähköpostitse 8.1.2020, ja se toteutettiin Webropolilla. Lähetysajankohdasta johtuen kysely kuvasi kalenterivuoden 2019 tilannetta. Kyselyn kohdejoukon muodostivat suurimmat puukauppaa tekevät yritykset ja kaikki metsänhoitoyhdistykset. Kysely lähetettiin yritysten metsäjohtajille/metsäpäälliköille ja metsänhoitoyhdistysten toiminnanjohtajille.

1 Kokorunkohinnoiteltu puu

Tällä hetkellä Luonnonvarakeskus ei kerää eikä julkaise kokorunkohinnoitellusta puusta tilastotietoa. Saatujen vastausten perusteella selvitetään kokorunkohinnoittelun yleisyyttä ja arvioidaan, pitäisikö kokorunkohinnoittelu ottaa osaksi yksityismetsien puukaupan tilastointia.

1.1 Kokorunkohinnoitellun puun tilastoinnin tarpeellisuus

Suurin osa kyselyyn vastanneista puun ostajista piti tarpeellisena sitä, että kokorunkohinnat olisivat osa puukaupan tilastointia. Vastaajista 72 prosenttia oli sitä mieltä, että kokorunkohinnoista pitäisi kerätä ja julkaista tilastotietoa, 15 prosenttia vastusti ajatusta ja 13 prosenttia ei osannut sanoa kantaansa. Kysymykseen vastasi 40 yritystä.

1.2 Kokorunkohinnoitellun puun tilastointitapa

Puunostajilta tiedusteltiin, millä tavoin kokorunkohinnoiteltu puu pitäisi tilastoida. Kysymykseen vastasi 38 puun ostajaa. Vastaajista 47 prosenttia toivoi hintojen ja määrien tilastoimista runkojen läpimittaluokittain. Läpimittaluokittelun vaihtoehdoksi esitettiin rungon tilavuuteen perustuvaa luokittelua. Yleisin toive oli kahdesta kolmeen rungon kokoluokkaa.

Pelkkää keskimääräistä runkohintaa ilman rungon kokoon liittyvää luokittelua toivoi 32 prosenttia vastaajista. Vaihtoehtoa, jossa tilastoitaisiin vain kokorunkohinnoitellun puun määrä ilman hintaa ehdotti 10 prosenttia vastaajista.

Kokorunkohintojen julkaisemista hankaloittaa kokorunkohinnoitellun puun tavaralajimenetelmää vähäisempi määrä puukaupassa. Mitä vähemmän kokorunkohinnoittelulla käydään kauppaa, sitä vaikeampaa siihen liittyvän tilastotiedon julkaiseminen on tilastoinnin salassapitosääntöjen vuoksi.

1.3 Kokorunkohinnoittelun yleisyys

Vastaajista kaksi kolmasosaa ei käyttänyt tekemässään puukaupassa kokorunkohinnoittelua. Jos kokorunkohinnoittelua käytettiin, se oli käytössä lähes yksinomaan pystykaupoissa. Kysymykseen vastasi 40 yritystä.

Puumäärinä mitattuna kokorunkohinnoittelu oli suhteellisen vähän käytetty menetelmä. Vastanneiden yritysten hankkimasta puumäärästä alle neljä prosenttia ostettiin kokorunkohinnoiteltuna. Kokorunkohinnoittelua käytettiin lähinnä uudistushakkuissa.

1.4 Mahdollisuudet toimittaa puukauppatilastoon kokorunkohintoja

Puun ostajilta tiedusteltiin, millä tavoin ne pystyisivät toimittamaan puukauppatilastoon tietoa kokorunkohinnoittlemastaan puusta.

Kokorunkohinnoittelua käyttäviä puun ostajia oli kyselyssä 14 kappaletta. Yhtä yritystä lukuun ottamatta ne kaikki pystyivät ilmoittamaan puukauppatilastoon kokorunkohinnoitellun puun hinnat ja määrät puulajeittain.

Kokorunkohinnoitellun puun hintojen ilmoittaminen läpimittaluokittain sen sijaan tuottaa hankaluuksia. Juuri kukaan vastaajista ei pystyisi ilmoittamaan kokorunkohinnoitellun puun hintoja tällä tavoin. Tietojen ilmoittamiseen rungon tilavuusluokittain pystyisi hieman useampi.

Reilut kaksi kolmasosaa kokorunkohinnoittelua harjoittaneista yrityksistä pystyisi ilmoittamaan kokorunkohinnoitellun pystykauppapuun tiedot hakkuutavoittain (uudistushakkuu, harvennushakkuu, ensiharvennus).

1.5 Muut käytössä olevat hinnoittelumenetelmät

Kyselyssä tiedusteltiin, käyttääkö yritys perinteisen tavaralajihinnoittelun ja kokorunkohinnoittelun lisäksi myös muita hinnoittelumenetelmiä. Kysymykseen vastanneista 40 yrityksestä kaksi kolmasosaa ilmoitti, ettei muita menetelmiä ole käytössä. Samassa kysymyksessä tiedusteltiin osarunkohinnoittelua (10 prosenttia vastaajista käytti) ja laatuhinnoittelua (23 prosenttia käytti). Tulos ei kuitenkaan kuvaa näiden menetelmien käytön laajuutta yrityksen hinnoittelumenetelmien joukossa, vaan ainoastaan sitä, soveltaako tällaista kyseistä hinnoittelumenetelmää niin halutessaan.

Sellaiset puun hinnoittelumenetelmät, jotka eivät sisällyneet aiemmin tässä läpikäytyihin menetelmiin, olivat vastauksissa harvinaisia. Mainintoina esiin nousivat läpimitta- tai pituusmatriisihinnoittelu, tehdasmitta ja hakemitta.

Kyselyssä tiedusteltiin myös, onko mahdollista, että puun ostaja ei kirjaa puukauppasopimukseen lainkaan puusta maksettavia hintoja. Myös tällaista käytäntöä esiintyi alle viidenneksellä kyselyyn vastanneista puun ostajista.

1.6 Puukauppasopimuksen laatiminen

Puun ostajilta tiedusteltiin puukauppasopimuksen käytännön kirjauksista. Kysymyksessä pyydettiin kertomaan, kirjaako yritys aina kaupantekovaiheessa puun hinnat puukauppasopimukseen. Yrityksistä 84 prosenttia kirjasi aina kauppahinnan sopimukseen. Tähän kysymykseen vastasi 39 yritystä

Lisäksi tiedusteltiin, tekeekö puun ostaja aina kaupakirjan puukaupasta. Noin 90 prosenttia puun ostajista kertoi niin aina tekevänsä.

Kun osa puun ostajista ilmoitti, että ei aina kirjaa hintoja puukauppasopimukseen tai tee puukaupasta kaupakirjaa, se ei kuitenkaan tarkoita sitä, että niin meneteltäisiin johdonmukaisesti. Vastaus kuvaa sitä, että tällaisiakin puukaupakäytäntöjä on olemassa.

1.7 Vapaat kommentit kokorunkohinnoittelusta, tavaralajihinnoittelusta tai muista mahdollisista hinnoittelumenetelmistä

Puukauppakyselyn jokaiseen pääkohtaan liittyi lopuksi avokysymyksiä, joissa pyrittiin löytämään sellaisia asioita, jotka eivät valmiita vaihtoehtoja sisältäneissä kysymyksissä nousseet esiin.

Hinnoittelumenetelmistä vastaajat nostivat esiin seuraavia asioita:

- Kokorunkohinnoittelussa on vaikea huomioida puuston laatua, ja millaisissa leimikoissa menetelmää käytetään.
- Kokorunkohinnoittelu on lisääntynyt hitaasti, ja lisääntyy edelleen
- Tavaralajihinnoittelusta on käytössä erilaisia versioita kuten ainespuuhinta (puulajittain yksi hinta), sahakuitu (jossa tukille oma hinta, mutta kuitu ja pikkutukki on niputettu yhdeksi hinnaksi), sahapuu (tukki + pikkutukki on oma hinta ja kuidulle oma hinta ja matriisihinta).
- Kokorunkohinnoittelua eivät harjoita kaikki puun ostajat. Kokorunkohinnoittelun yleisyys vaihtelee alueittain
- Jos runkohinnoittelu läpimitan perusteella onnistuu, tulisi käyttää yleisintä puutavaralajikohtaista minimiläpimittaa tai maksimiläpimittaa. Ellei runkohinnoittelun jako kahteen läpimittaluokkaan ei ole mahdollista, tulisi käyttää puulajikohtaisia keskiarvohintoja.

2 Puukaupan lisät

Puukauppatilasto perustuu yksityisen metsänomistajan ja häneltä puuta ostaneen yrityksen väliseen kauppakirjaan, johon on merkitty puutavaralajien määrät ja niistä maksettava yksikköhinnat.

Puukauppatilastoon ei kuitenkaan kirjaudu puukauppasopimuksiin liittyviä bonusjärjestelyjä, puusta myöhemmin maksettavia ehdollisia lisiä eikä kauppaan liittyviä palveluja tai mahdollisia kylkiäisiä. Kyselyssä oli tavoitteena selvittää puukauppatilastoon kirjautumattomia hinnoittelueriä.

2.1 Bonukset

Puuta ostavalla yrityksellä voi olla kanta-asiakkuuteen tai johonkin muuhun tekijään sidottu järjestelmä, jolloin järjestelmässä mukana oleville metsänomistajille maksetaan ostetusta puusta varsinaisen hinnan lisäksi bonuksia, tarjotaan korkeakorkoisia tilejä tms. Kysely pyrki selvittämään näiden hintalisäjärjestelmien ominaispiirteitä sekä bonusten yleisyyttä ja hintavaikutusta.

2.1.1 Bonusten yleisyys

Bonusjärjestelmien käyttämistä koskevaan kysymykseen vastasi 40 yritystä. Niistä viisi yritystä ilmoitti käyttävänsä bonusjärjestelmää. Bonus määräytyy yleensä kaupantekohetkellä. Vastausten perusteella bonus voi sisältyä tai olla sisältymättä puukauppasopimukseen kirjattuihin hintoihin. Molempia käytäntöjä esiintyy yleisesti, eikä aineisto anna vastausta siihen, kumpi on käytetympi kirjaustapa puun ostossa.

2.1.2 Bonusten huomioiminen tilastoinnissa

Kyselyn vastaajilta pyydettiin mielipiteitä siitä, miten puuta ostavien yritysten maksamat puukaupan bonukset voitaisiin huomioida puun hintojen tilastoinnissa. Kysymykseen tuli 24 vastausta.

Puukaupan bonusten huomiointiin tulleet ratkaisuehdotukset voitiin luokitella karkeasti alla oleviksi vaihtoehtoiksi:

- Ei mitenkään (6)
- Bonukset pitäisi sisällyttää suoraan tilastoituihin puun hintoihin (8)

- Bonus raportoidaan erikseen, ja tilastoinnissa lasketaan paljonko bonukset keskimäärin lisäävät puukuutiometrin hintaa (5)
- Muulla tavoin tai ei osaa sanoa (5)

Suurin osa ratkaisua ehdottaneista oli sitä mieltä, että bonukset pitäisi sisällyttää suoraan puutavaralajien hintoihin. Ongelmakohtaksi bonusten kirjaamisessa kuitenkin voi nousta se, että bonukset mahdollisesti käytetään paljon kaupantekohetkeä myöhemmin, tai ne voivat jopa jäädä käyttämättä. Vastauksissa ehdotettiin myös aiemmin ansaittujen bonusten ottamista mukaan tilastointiin sen puukaupan yhteydessä, jossa ne realisoituvat.

Jos puulle maksetaan bonuksia, niiden keskimääräinen suuruusluokka jää alle euroon kuutiometriltä kaikkea yrityksen yksityismetsistä hankkimaa puuta kuutiometriä kohden.

2.2 Hinnantarkistukset

Puuta ostava yritys voi tarjota yksityismetsänomistajalle hinnoittelumenetelmää, jossa puun hintaa tarkistetaan myöhemmin toteutettavan hakkuun ajankohdan tai jonkun muun ajankohdan hintatasoa vastaavaksi. Kyselyllä pyrittiin selvittämään hinnantarkistuskäytäntöjä, ja niiden vaikutusta tilastointiin (takuuhintaa, sitominen indeksiin ym).

2.2.1 Hinnantarkistusten yleisyys

Kyselyssä tiedusteltiin käyttääkö yritys puukaupassaan mahdollisesti toteutuvia hinnantarkistuksia? Tällä tarkoitetaan sitä, että jos esimerkiksi puun hinta nousee, puusta maksettu lopullinen hinta määräytyy jonkin tulevaisuuden ajanhetken mukaan. Esimerkiksi voidaan käyttää leimikon hakkuuajankohdan hintatasoa hinnan lopullisen puun hinnan määrittelyyn.

Kysymykseen hinnantarkistuksen käyttämisestä vastasi 40 yritystä. Yrityksistä 7 eli 18 prosenttia käytti hinnantarkistusta puukaupassa. Hinnantarkistusta soveltaneista puun ostajista reilut puolet käytti hinnantarkistukseen leimikon hakkuuajankohdan hintatasoa, ja loput käyttivät jonkin etukäteen sovitun ajankohdan hintatasoa.

Hintoja kompensoitiin valtaosin vain ylöspäin. Kompensointi voi olla täysimääräinen, tai sitten vain osa hintamuutoksesta kompensoidaan. Hinnantarkistuksia käytettiin sekä pysty- että hankintakaupoissa.

2.2.2 Hinnantarkistusten huomioiminen tilastoinnissa

Kysymykseen siitä, miten puuta ostavien yritysten käyttämät ehdolliset hinnantarkistukset voitaisiin huomioida puun hintojen tilastoinnissa tuli 19 vastausta. Vastauksissa mainittiin seuraavia asioita:

- Ei tarvitse tai pysty huomioimaan (9 kpl)
- Korjataan tilastoituja hintoja myöhemmin sen mukaisiksi, mitä puusta oikeasti maksettiin tai vaihtoehtoisesti tilastoidaan hinnat vasta sitten, kun ne ovat lopulliset.
Korjuuhetken/mittaustodistushetken kantohintaa hyödynnettäisiin (4 kpl)
- Yritysten pitäisi ilmoittaa hinnantarkistusten kokonaismäärä tietyllä ajanjaksolla, josta laskettaisiin vaikutus puun yksikköhintoihin.
- Otetaan huomioon ennusteita puun hinnan kehityksestä tilastoituneen hinnan lisäksi.
- Muita ehdotuksia olivat hinnantarkistusten huomioiminen erillislisänä, ja asian ottaminen kaikilta seurantaan.

2.3 Muut puukaupan lisät

Puukaupan syntymistä voidaan vauhdittaa myös muilla kauppaan liittyvillä lisäeduilla. Tällaisia ovat esimerkiksi ilmaiset tai alennuksella myytävät palvelut ja tarvikkeet.

2.3.1 Muiden puukaupan lisien yleisyys

Puun ostajilta pyrittiin selvittämään muita kuin aiemmissa kysymyksissä mainittuja hinnoittelun lisiä ja piirteitä, sekä niiden vaikutusta yksityismetsien puukaupan tilastointiin. Kyselyyn vastanneet 41 puun ostajaa tarjosivat puun myyjille muita puukaupan lisiä seuraavasti:

Puun ostajan tekemä metsäveroilmoitus	7 yritystä
Alennukset metsänhoitovälineistä	2 yritystä
Alennukset hakkuun jälkeisistä metsänhoitopalveluista	4 yritystä
Alennukset metsänviljelymateriaalista (taimet, siemenet ym.)	2 yritystä
Alennukset havupuiden kantokäsittelystä hakkuun yhteydessä	4 yritystä
Alennukset hakkuun ennakkoraivauksesta	4 yritystä
Muita puun myyjälle tarjottavia etuuksia	7 yritystä

Etukäteen annettujen vaihtoehtojen lisäksi tiedusteltiin myös muita mahdollisia puun myyjälle tarjottavia etuuksia. Niiksi vastaajat mainitsivat puunmyyntisuunnitelmat, alennukset konsernin muiden yksiköiden palveluista, soran, asiakirjatäytöt, jäsenalennukset palveluista ja etuja/alennuksia tarjoavat satunnaiset kampanjat.

Jos puuta ostava yritys tarjoaa kohdassa 2.3.1 mainittuja puun hintaan sisällyttämättömiä etuuksia, niin puun hinnan arvioitiin tällaisen yrityksen puun ostoissa nousevan keskimäärin vähemmän kuin euron puukuutiometriä kohden, jos etuudet lisättäisiin mukaan kyseisen yrityksen puun hintaan.

2.3.2 Muiden puukaupan lisien huomioiminen tilastoinnissa

Kysymykseen siitä, olisiko tieto muista puun hintaan sisällyttämättömistä etuuksista saatavissa puun ostajan järjestelmistä puukaupan tilastointia varten, vastasi 33 yritystä. Jo ennen kyselyn lähettämistä oletettiin, että tiedot muista puukauppaan liittyvistä etuuksista olisivat hankalimmin tilastoitavissa oleva puukaupan hinnoitteluerä. Vastanneista vain 15 prosenttia ilmoittikin, että tällainen tieto olisi saatavissa puun ostajan järjestelmistä.

3 Puukaupan ja hakkuun toteutuksen välinen aika

Sekä puusta maksettava hinta että leimikosta kertynyt puumäärä selviävät lopullisesti vasta hakkuun jälkeen. Puukaupan ja hakkuun välinen keskimääräistä viivettä tiedusteltiin puun ostajilta. Vaikka puun ostajan varastotilanne, puun kysyntä ja tarjonta sekä muut vastaavat seikat vaikuttavat viiveen pituuteen, kysymyksellä pyrittiin löytämään keskimääräinen puumarkkinatilanteesta riippumaton viive.

Pystykaupoista tiedusteltiin, kuinka pitkä on puukaupan ja hakkuun välinen aika puun ostajan pystykaupoissa keskimäärin. Tieto kysyttiin erikseen uudistushakkuista ja harvennushakkuista. Hankintakaupoissa kysyttiin puukaupan ja luovutusmittauksen välistä keskimääräistä aikaa. Keskimääräiset ostomäärillä painotetut aikaviiveet olivat seuraavat:

Pystykaupat, uudistushakkuut	5,05 kuukautta
Pystykaupat, harvennushakkuut	5,65 kuukautta
Hankintahakkuut	4,07 kuukautta

4 Puukauppatilastojen kehitystarpeet

Kyselyn lopuksi kerättiin yleispalautetta sekä puukauppatilastoinnista että metsätilastoinnista yleisesti. Avokysymysten tavoitteena oli löytää tilastoinnin kehittämiskohteita. Kyselyyn vastanneet tahot toimivat metsäsektorin avaintehtävissä, joten heiltä oli saatavissa arvokasta näkemystä tilastoinnista.

4.1 Puukauppatilastointiin liittyvä yleinen palaute

Luonnonvarakeskus julkaisee puukaupasta kuukausi- ja vuositilastoa. Lisäksi Luonnonvarakeskuksen sivuilta löytyvät Metsäteollisuus ry:n puukaupan viikkoseurannan tiedot. Pyysimme palautetta siitä, millaisia parannuksia puukaupan tilastointiin haluttaisiin. Puunostajat nostivat esiin seuraavia asioita:

- Yksityiskohtaisempia aluejakoja tilastointiin
- Laajempi kattavuus, enemmän puun ostajia mukaan tilastointiin
- Kesä- ja talvileimikoiden tilastointi
- Tiedonkeruun automatisointi
- Pohjoisen suurten hinta-alueiden jakaminen pienemmiksi
- Puu viikkohintaseurannan tarpeellisuus
- Lisien saanti mukaan tilastointiin
- Puukaupan tilastot koettiin toisaalta myös maailman tarkimmiksi ja luotettavimmiksi.

4.2 Luonnonvarakeskuksen metsätilastoinnin palaute

Vastaajilta pyydettiin palautetta myös muista Luonnonvarakeskuksen laatimista metsätilastoista. Ainoa tähän liittyvä vastaus totesi perustilastoinnin olevan kunnossa.